

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 30. rujna 2007.

Tko ne vrijedi ništa u očima ljudi, dragocjen je u očima Gospodnjim

Draga braćo i sestre!

Danas evanđelje po Luki donosi prisposobu o bogatašu i siromahu Lazaru (Lk 16,19-31). Bogataš utjelovljuje nepravedno korištenje bogatstava od strane onih koji ih upotrebljava za neumjereni i sebični raskoš, misleći samo na zadovoljavanje sebe samoga, i ne brinući uopće o prosjaku koji mu stoji na vratima. Siromah, naprotiv, predstavlja osobu o kojoj skrbi samo Bog: za razliku od bogataša, on ima ime, Lazar – što je skraćunica od Eleazar – što zapravo znači "Bog mu pomaže". Onoga koga su svi zaboravili, Bog ne zaboravlja; tko ne vrijedi ništa u očima ljudi, dragocjen je u očima Gospodnjim. Pripovijest pokazuje kako boanska pravda izokreće ljudsku nepravdu: nakon smrti Lazar je primljen u "krilo Abrahamovo", to jest u vječno blaženstvo, dok bogataš završava "u paklenim mukama". Riječ je o novome, neopozivome i konačnome stanju stvari, zbog čega se treba pokajati u tijeku ivota, jer kasnije kajanje ništa ne koristi.

Ta prisposoba može se protumačiti i po socijalnom ključu. U sjećanju ostaje ono tumačenje koju je upravo prije četrdeset godina dao papa Pavao VI. u svojoj enciklici *Populorum progressio*. Govoreći o borbi protiv glada, on je napisao: "Radi se o tome da se izgradi svijet u kojem će svaki čovjek... moći živjeti punim ljudskim životom... u kojem bi siromašni Lazar smio sjesti za isti stol s bogatašem" (br. 47). Brojne prilike siromaštva prouzročuju – podsjeća enciklika – s jedne strane "zasunjenosti od strane ljudi", a s druge strane "nedovoljno svladana priroda" (isto tamo). Na alost, neki narodi trpe od ta oba čimbenika zajedno. Kako ne pomisliti u ovome trenutku osobito na zemlje podsaharske Afrike koji su proteklih dana pogođeni teškim poplavama? No, ne možemo zaboraviti niti brojne druge prilike humanitarne nevolje na različitim područjima planete, na kojima sukobi za političku i ekonomsku vlast oteavaju već ionako teški život zbog okoliša. Poziv čiji je glas onda bio Pavao VI: "Glađu mučeni narodi danas kao da zaklinju narode koji uživaju obilje"

(*Populorum progressio*, br. 3), i danas ima svu svoju snagu. Ne možemo tvrditi da ne znamo kojim putem treba ići: imamo Zakon i Proroke o kojima govori evanđelje. Tko ih ne eli slušati, ne bi se promijenio niti da se netko od mrtvih vrati kako bi ga upozorio.

Djevica Marija neka nam pomogne da iskoristimo sadašnje vrijeme da bi poslušali i u stvarnost pretvorili tu Boju riječ. Neka nam izmoli da postanemo paljiviji prema braći u potrebi, da dijelimo s njima mnogi ili malo onoga što imamo te da pridonesemo, počinjući od nas samih, širenju logike i stila autentične solidarnosti.

Poslije Angelusa

S velikom strepnjom pratim preteške događaje ovih dana u Myanmaru i elim izraziti svoju duhovnu blizinu onome dragom stanovništvu u trenutku bolne kušnje kroz koju prolazi. Dok jamčim moju solidarnu i snanu molitvu i pozivam cijelu Crkvu da jednako tako moli, ivo prieljkujem da se nađe mirno rješenje za dobro zemlje.

U vaše molitve preporučujem i prilike na Korejskome poluotoku, gdje neki vani napretci u dijalogu između dviju Koreja daju nadu da bi se napori oko pomirenja što traju mogli učvrstiti u prilog korejskoga naroda i na korist stabilnosti i mira cijeloga područja.